

КЪМЪ ЖИТАТА

(Вижъ илюстрацията на 1 стр.)

Юлско утро срамежливо
пръхна съ огнени крила
сънно гледа всѣка нива
потопена въ свѣтлина.

Като димъ се друма губи
— отъ унесена лула...
слънцето съсъ златна гугла --
— гледа леко къмъ степта,

И по друма рой жетварки
кретатъ блеснали въ смѣхъ:
въвъ ржцетъ съ паламарки
— съсъ звѣнливъ, детински гласъ.

Тѣ вѣрватъ, а друма вие
и сърдцата имъ туптятъ
Днеска лѣтото ще пѣе
своята пѣсенъ надъ свѣтътъ.

Тѣ вѣрватъ... Небето чудно
съсъ Божественъ благословъ!
благославя мойтъ люде,
свѣтнали съ една любовъ.

Чуй славеитъ изъ храста
пѣятъ съ воленъ чуруликъ
Пѣсенъта звѣни, унася
въ тоя день така великъ.

Янко Урумовъ
Гара Г. Орѣховица

ХАЙДЕ, МАМО!

Въздухъ чистъ нощеска лжха
отъ поля гори...

Хайде, бѣлиятъ прозорецъ,
мамо, разтвори!

Много прахъ се гълта лѣто
въ дневнитъ игри...

Хайде, бѣлиятъ прозорецъ
мамо, разтвори!

Въздухътъ кръвѣта юнашка
въ менъ ще ободри...

Мамо, бѣлиятъ прозорецъ
хайде разтвори!

Въ сънъ приятенъ ще дочакамъ
свѣтлитъ зари...

Мамо, бѣлиятъ прозорецъ
бързо разтвори!

Евгений Людски

Дворецътъ на жаба-кикирица

ПРИКАЗКА ЗА ФУТ-

Както всѣка приказка и тая започва
съ думитъ: „имало едно време!“

И така: имало едно време едно малко
момче и името му било Томи. Томи билъ
толкова добъръ и толкова послушенъ,
колкото и другитъ деца. Той си учелъ
редовно уроцитъ и ялъ това, което сж
му давали вкъщи. Ала за едно нѣщо
майка му се сърдѣла постоянно: Томи
извънредно обичалъ играта съ топка.
Той много обичалъ да си подхвърля
топката въ въздуха, да я улавя, следъ
това да я удря о земята или въ стената.
Това той правелъ съ часове, безъ да му
омръзне. Други деца играели на крие-
ница, слѣпа баба, прескачаница и какви
ли не игри. Но Томи не се интересувалъ
за тѣхнитъ игри, а постоянно си играелъ
съ топката. Дори понѣкога той си взималъ
топката вечеръ въ леглото и кога-
то изгасяли лампата подхвърлялъ си я
подъ покривката.

За рождения день всѣкога си желаелъ
нова топка. По тоя начинъ той събиралъ
цѣла сбирка отъ най-разнообразни топки,
отъ всички цвѣтове и голѣмини.

Но веднѣжъ се случило нещастие.
Задълбоченъ въ играта съ топката, Томи
не забелязалъ бодливия тель предъ себе
си и тичайки врѣхлетялъ врѣзъ него.

Съ нѣколко дълбоки рани по ржцетъ
си отишелъ въ къщи. Ранитъ го болѣли